

ഹുദു

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 128

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

കരുണാനിധിയും പരമകാരുണികനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

الرَّحْمَةُ كَتَبْتُ أَحْكَمَ آيَاتِهِ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ①

1. അലിഫ്-ലാം-റാ. ഇത് വേദപുസ്തകമാകുന്നു. ഇതിലെ വചനങ്ങൾ സുഭദ്രമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇത് വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യുക്തിമാനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനുമായവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് ഇത്.

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ②

2. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത്. തീർച്ചയായും ഞാൻ അവർക്കു നിന്നും നിങ്ങളിലേക്കുള്ള താക്കീതുകാരനും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനുമായിരിക്കുന്നു.

وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْكُمْ مَتَّعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

يَوْمٍ كَبِيرٍ ③

3. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ!. എന്നിട്ട് അവർക്കുപേടാപശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ. എങ്കിൽ ഒരു നിശ്ചിതകാലം വരെ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ നൽകും. ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള എല്ലാവർക്കും തങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നെങ്കിൽ, ഒരു മഹാദിനത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു.

3.നന്മ-തിന്മ വിവേചനത്തിനു പ്രസക്തിയില്ലാത്ത പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, തികച്ചും ധർമ്മികമായ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭരണം സംവിധാനിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരലോകത്ത് മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തും ജനസമൂഹങ്ങളുടെ ഉത്തമനപതനങ്ങൾ ധർമ്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. പ്രവാചകൻ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദൈവിക സന്ദേശം ഏതെങ്കിലും ജനത സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹശിസ്റ്റുകളുടെ കവാടങ്ങൾ അവർക്ക് തുറന്നു കൊടുക്കുന്നതാണ്. അവർ അത് നിരാകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവരെ നാശത്തിലേക്കെടുത്തറിയുകയും ചെയ്യും. ധിക്കാരത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജനത ദൈവിക സന്ദേശം സ്വീകരിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിലേക്ക് മടങ്ങി വരികയാണെങ്കിൽ അവർക്കും അവരുടെ ദുർഭാഗ്യം അല്ലാഹു മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയും അവരുടെ പ്രവർത്തനാവസരം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും അവർക്ക് അവന്റെ അനുഗ്രഹവും അഭിവൃദ്ധിയും സുഖസൗകര്യങ്ങളും നൽകുന്നതുമാണ്

إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

4. അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ നിങ്ങളുടെ മടക്കം. അവൻ സകല സംഗതികൾക്കും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بِلَاتٍ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

5. അറിയുക: അവനിൽ നിന്ന് (അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്) മറഞ്ഞുനിൽക്കാൻ വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ മാറുകൾ തിരിക്കുന്നു. അറിയുക, അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് സ്വയം മൂടുകയോ അല്ലാഹു അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും പരസ്യമാക്കുന്നതുമെല്ലാം (അല്ലാഹു) അറിയുന്നുണ്ട്. തീർച്ചയായും നെഞ്ചകത്തുള്ളതൊക്കെ അറിയുന്നവനാണവൻ.

5. മക്കയിൽ നബി(സ)യുടെ പ്രബോധനം കേൾക്കാൻ വലിയ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതിരിക്കാനായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ മുഖം തിരിച്ചുകളയുകയോ വസ്ത്രങ്ങൾക്കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചുകളയുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ വ്യാമോഹിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് മുഖം മറച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം സത്യം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ല. സത്യം അതേപടി നിലകൊള്ളും. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒളിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അവന്റെ പിടിത്തത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന് ധരിക്കുന്നതും നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹം മാത്രമാണ്.

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ ﴾

6. ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന ഒരു ജീവിയുമില്ല-അതിന്റെ ഉപജീവനം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലായിട്ടല്ലാതെ. അവയുടെ വിശ്രമസ്ഥാനവും അതിന്റെ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥലവും അവൻ അറിയുന്നു. എല്ലാം സുവ്യക്തമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

6. മനുഷ്യനടക്കം ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അതിന്റെ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച ഉപജീവന മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഉപജീവന മാർഗ്ഗം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു ജീവിയെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ ജീവിയും ഓരോ നിമിഷത്തിലും എവിടെയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അവൻ അറിയുന്നു. അവയുടെ ആവശ്യത്തിനും പ്രകൃതിക്കുമനുസരിച്ച, കാട്ടിലും നാട്ടിലും, കരയിലും, വെള്ളത്തിലും ആകാശത്തും, മണ്ണിന് മീതെയും, താഴെയും എല്ലാം അവൻ അവക്കുള്ള ഉപജീവനം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നത് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമത്രെ. ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്നവരെ ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു വചനമാണിത്.

﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ ﴾

7. അവനത്രെ, ആ ദിവസങ്ങളിലായി ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചത്. അവന്റെ സിംഹാസനം ജലത്തിന്മേലായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ ആരാണ് പ്രവൃത്തിയിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമൻ എന്ന് അവൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. തീർച്ചയായും മരണശേഷം നിങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് നീ പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: ഇത് സ്പഷ്ടമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

7. ഓരോ മനുഷ്യനും എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് കണ്ടുമനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ പരീക്ഷണം. അതവനു നേരത്തെ അറിയുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രവർത്തനം അനുഭവത്തിൽ വരുത്തുമാറാക്കി അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും തദടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിഫലം നൽകുകയുമാണ് പരീക്ഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഒരുവനിൽ മോഷണ വാസനയുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ മോഷ്ടാവാകും എന്ന അറിവിനെ ആസ്പദിച്ചല്ല, പ്രത്യുത, അവൻ മോഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന അറിവിനെ ആസ്പദിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിയുടെ പ്രവർത്തനം. അതേപ്രകാരം, ഇന്നയാൾ ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള വിശ്വാസിയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ആയിത്തീരും എന്ന അറിവിനെ ആസ്പദിച്ചല്ല, മറിച്ച് ഇന്നയാൾ സ്വപ്രവർത്തനത്താൽ താൻ സത്യസന്ധനായ വിശ്വാസിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ജീവൻ പണയം വെച്ച് പൊരുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അല്ലാഹു അയാൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

وَلَيْنَ أَخْرَجْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّيَقُولُوا مَا يَحْبِسُهُ ۗ
 إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ

8. ഒരു നിശ്ചിത കാലപരിധി വരെ നാം ശിക്ഷയെ പിന്തിച്ചാൽ അവർ പറയും: അതിന്റെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയതെന്താണ്? അറിയുക, അത് അവരിൽ വരുന്ന ദിവസം അവരിൽനിന്നും അത് തട്ടി മാറ്റപ്പെടുന്നതല്ല. ഏതൊന്നിനെ അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ, അത് അവരിൽ വന്നുവേിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَلَيْنَ أَدْقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ۗ

9. നാം മനുഷ്യനെ നമ്മിൽനിന്നുള്ള വല്ല കാര്യവും ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും പിന്നെ അത് അവനിൽ നിന്ന് എടുത്തു മാറ്റുകയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും അവൻ നിരാശനും നന്ദി കെട്ടവനുമായിത്തീരുന്നൂ.

وَلَيْنَ أَدْقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَّاءٍ مَّسَّتْهُ لِيَكُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ

لَفَرِحَ فَخُورٌ ۗ

10. അവനെ ഒരു വിപത്തു സ്പർശിച്ചശേഷം നാം അവന് ഒരുനൂഗ്രഹം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും: ദുരിതങ്ങളൊക്കെ എന്നിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ ആഹ്ലാദഭരിതനും അഹങ്കാരിയുമായിത്തീരുന്നൂ.

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۗ

11. ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുന്നവരും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. അവർക്കു കൂന്നു പാപമോചനവും മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉള്ളതും.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ
 أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ
 وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾

12. ഇയാൾക്കു ഒരു നിധി ഇറക്കപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഇയാളോടൊപ്പം ഒരു മലക്കു വരികയോ ചെയ്യാത്തതെന്തു? എന്നൊക്കെ(നിന്നെപറ്റി) അവർ പറയുന്നതു കാരണം, നിനക്കു ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ചിലത്(വിശദീകരിക്കാതെ)നീ വിട്ടുകളയുകയും നിനക്കു മനോ വിഷമമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ നീ കേവലം ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു. കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം സംരക്ഷണമേറ്റവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَأَدْعُوا
 مَن اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾

13. അതല്ല, അവൻ ഈ(വേദം) കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നു അവർ പറയുന്നുവോ? പറയുക: എങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള പത്തു അധ്യായം നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടുവരിക. അതിനായി അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നവരെയാക്കെ വിളിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരെങ്കിൽ.

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَأَن لَّا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

14. എന്നാൽ അവർ ആരും(നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരാരും) നിങ്ങളുടെ വിളിക്കു ഉത്തരം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനപ്രകാരം ഇറക്കപ്പെട്ടതാകുന്നെന്നും അവനല്ലാതെ സാക്ഷാൽ ആരാധ്യൻ വേറെയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക. ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങൾ (മുസുലിംകളായി) അനുസരണത്തെ കൈക്കൊള്ളുമോ?

14. നിങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നതുപോലെ ഇത് മനുഷ്യരചനയാണെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കേണ്ടതാണ്. പലതവണ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടും എല്ലാവരും കൂടിച്ചേർന്നെങ്കിലും ഇതുപോലൊന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാർക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ വല്ല കഴിവുമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ തുറന്നെത്തിക്കുന്ന പ്രവാചകന്റെ വാദം കള്ളമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ഈ നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ഇതിന്നു തുല്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ, ഇത് പ്രവാചകന്റെ സ്വയം രചനയല്ല, പ്രത്യുത അല്ലാഹുവിന്റെ വിജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നു അവതരിച്ചതാണ് എന്ന് അതോടെ തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ഖുർആനും അതിന്റെ പരമപ്രധാന സിദ്ധാന്തമായ ഏകദൈവ വിശ്വാസവും അംഗീകരിച്ചു മുസുലിംകളായിത്തീരുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് നിങ്ങൾ.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ

فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

15. ഐഹികജീവിതവും അതിന്റെ ആർഭാടങ്ങളുമാണ് ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം അവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങളത്രയും ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ നിറവേറ്റി കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിൽ അവർക്ക് ഒരു കുറവും വരുത്തുകയില്ല.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ

مَا صَبَّغُوا فِيهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

16. പരലോകത്ത് നരകമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലാത്തവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. അവർ (ഇഹലോകത്ത്) പ്രവർത്തിച്ചതെല്ലാം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെല്ലാം പാഴ്വേലകളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

أَقَمْنَ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِمْ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ

كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ

مِنَ الْأَحْزَابِ فَاَلْتَأْرَ مَوْعِدُهُمْ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن

رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

17. തന്റെ നാമനിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവ് ലഭിച്ച ഒരാൾ, അനന്തരം (ആ തെളിവിനെ പിന്തുണക്കുന്ന) ഒരു സാക്ഷ്യവും (വുർആൻ) തന്റെ (രക്ഷിതാവിൽനിന്ന്) ആഗതമാവുകയും ചെയ്യും. അതിനു മുമ്പേ മാതൃകയും കാര്യവുമായിക്കൊണ്ട് മൂസാക്ക് അവതീർണ്ണമായ വേദവും ഉണ്ടായിരുന്നു. (ഇയാളും ഭൗതിക പൂജകരന്മാരെപ്പോലെ വുർആൻ നിഷേധിക്കുമോ?) അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും അതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടതു നരകമാണ്. ആകയാൽ നീ ഇതിൽ സംശയിക്കരുത്. തീർച്ചയായും ഇത് നിന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള സത്യമാണ്. എന്നിട്ടും ജനങ്ങളിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

17. മനുഷ്യൻ സ്വതവേ തന്നെ പ്രപഞ്ച സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വ്യക്തമായ ചില തെളിവുകളോടെയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. തന്റെ അസ്തിത്വത്തിലും പ്രപഞ്ച വ്യവസ്ഥയിലും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെയും പരലോകത്തിന്റെയും പ്രത്യക്ഷമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ കാണുന്നുണ്ട്. സത്യം സ്വീകരിക്കാനുള്ള നൈസർഗ്ഗികബോധം ദൈവം അവന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ തെളിവുകളുമായി ദൈവിക ഗ്രന്ഥമായ വുർആനും അവതീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഇതിനുമുമ്പുള്ള ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. അതും വുർആന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടക്കാൻ കഴിയുമോ.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ

رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ آلَا لَعْنَةُ

اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

18. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ അക്രമിയായവൻ ആരുണ്ട്. അവർ തന്റെ നാഥന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവരാകുന്നു തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറഞ്ഞവരെന്നു സാക്ഷികൾ പറയുകയും ചെയ്യും. അറിയുവിൻ, അക്രമികളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ട്.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

19. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്നു (ജനത്തെ) തടയുന്നവരും അതിനെ വക്രമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെത്ര അവർ. അവരാകട്ടെ പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമാണ്.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

20. അകൂട്ടർ ഭൂമിയിൽ(അല്ലാഹുവിനെ) തോല്പിക്കുന്നവരായിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവർക്കു(മറ്റൊരു)രക്ഷകനുമില്ല. അവർക്കു ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവർക്കു (സത്യത്തെ) കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. (സ്വയം) വല്ലതും കാണുന്നവരുമായിരുന്നില്ല.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

21. അവരെത്ര തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ നഷ്ടത്തിലാക്കിയവർ. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവരെ വിട്ടു മാറിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾

22. നിസ്സംശയം, പരലോകത്തിൽ ഏറ്റം നഷ്ടം ഭവിച്ചവർ അവർതന്നെ ആയിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

23. തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോടു വിനയമുള്ളവരാവുകയും ചെയ്തവരാണ് സ്വർഗാവകാശികൾ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

﴿٢٤﴾ مَثَلًا لِّالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٤﴾

24. ഈ രണ്ടു സംഘത്തിന്റെയും ഉപമ (ഇപ്രകാരമാകുന്നു:) അന്ധനും ബധിരനുമായ ഒരു വൻ; കാഴ്ചയും കേൾവിയുമുള്ള മറ്റൊരാളും. ഈ ഉപമയിലെ ഇരുവരും ഒരുപോലെ യാണോ? നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِتَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

25. നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് നാം നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:) നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ താക്കീത് നൽകുന്നവനാകുന്നു.

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

26. എന്തെന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുത്. വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

الْمَلَائِكَةُ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَا إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرْنَا إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِآدَائِ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

27. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ സത്യനിഷേധികളായ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിട്ട് മാത്രമേ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങളിലെ അധമന്മാർ മാത്രമാണ് പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ (കാര്യവിചാരമില്ലാതെ) നിന്നെ പിന്തുടരുന്നതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെക്കാൾ യാതൊരു ശ്രേഷ്ഠതയും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ കള്ളവാദികളാണെന്നുകൂടി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

قَالَ يَتَقَوْمِ آرَءَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَعَآتِنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعَمَّيَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْ مُكُومَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുകയുണ്ടോ - ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവിലേക്ക് ആയിരിക്കുകയും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാര്യവും അവൻ എനിക്ക് നൽകുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് (കാണാനാകാത്ത വിധം) അന്ധത വരുത്തപ്പെടുകയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ (ഞാൻ എന്തുചെയ്യാൻ?) നിങ്ങൾക്കത് ഇഷ്ടമില്ലാതിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ ഗീകരിക്കാൻ നാം നിർബന്ധിക്കുകയോ?

وَيَتَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْتَقُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

29. എന്റെ ജനമേ, ഈ (ദൂത്യത്തിന്റെ)പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ധനമൊന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാ

നും ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. തീർച്ചയായും അവർ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ പോകുന്നവരാണ്. എന്നാൽ നിങ്ങളെ അവിവേകികളായ ഒരു ജനതയായി ഞാൻ കാണുന്നു.

وَيَقُومَ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

30. എന്റെ ജനമേ, ഞാൻ അവരെ ആട്ടിയകറ്റുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ (ശിക്ഷയിൽ നിന്ന) ആരാണെന്നെ രക്ഷിക്കുക? നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

31. അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവുകൾ എന്റെ വശമുണ്ടെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. അദ്ദേശ്യത്തെ ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല. ഞാൻ ഒരു മലക്കാണെന്നു പറയുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ നിസ്സാരരായി കാണുന്നവർക്കു അല്ലാഹു യാതൊരു ഗുണവും നൽകുകയില്ല എന്നും ഞാൻ പറയുകയില്ല. അവരുടെ മനസ്സിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഏറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നു. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ) അപ്പോൾ ഞാൻ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും.

قَالُوا يَنْثُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

32. അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ നൂഹ്, നീ ഞങ്ങളോട് തർക്കിച്ചു. വളരെക്കൂടുതലായി തർക്കിച്ചു. ഇനി നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ (ശിക്ഷ) ഞങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരിക. നീ സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ!

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ﴿٣٣﴾

33. (നൂഹ്)പറഞ്ഞു: അത് അല്ലാഹുതന്നെ കൊണ്ടുവരും- അവൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ. അപ്പോഴവനെ തോൽപിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയില്ല.

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحَتِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

34. നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകുവാൻ ഞാൻ(എത്ര തന്നെ) ആഗ്രഹിച്ചാലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ല. അവനാണ് നിങ്ങളുടെ നാഥൻ. അവങ്കലേക്കു തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ തിരിച്ചു ചെല്ലേണ്ടത്.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

35. അതല്ല, അയാളിന് സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നു അവർ പറയുന്നുവോ? പറയുക, ഞാനത് കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെങ്കിൽ എന്റെ പാപത്തിന്റെ ദോഷഫലം എനിക്കു തന്നെയായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വിമുക്തനുമാണ്.

وَأُوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن
 قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

36. നൂഹിനു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു: നിന്റെ ജനത്തിൽനിന്നു ഇതുവരെ വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവരല്ലാതെ ഇനിയാരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നീ ദുഃഖിക്കരുത്.

وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
 مُّعْرَفُونَ ﴿٣٧﴾

37. നമ്മുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും നമ്മുടെ നിർദേശമനുസരിച്ചും നീ കപ്പലുണ്ടാക്കുക. അക്രമം ചെയ്തവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നോട് സംസാരിക്കരുത്. തീർച്ചയായും അവർ മുകളിക്കൊല്ലപ്പെടും.

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ
 تَسَخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسَخَرُونَ ﴿٣٨﴾

38. അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിലേർപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത്തിലെ ഓരോ പ്രമാണി സംഘവും അദ്ദേഹത്തിനരികിലൂടെ നടന്നു പോയപ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ(ഇന്നു) ഞങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെ ഞങ്ങളും (വഴിയെ) പരിഹസിക്കുന്നതാണ്.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّهِيمٌ ﴿٣٩﴾

39. ആരുടെ മേലാണ് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയെന്നും, ആരുടെ മേലാണ് നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ വന്നു പതിക്കുകയെന്നും അടുത്തുതന്നെ നിങ്ങൾ അറിയും.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا أَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

40. അങ്ങനെ നമ്മുടെ കല്പന വരികയും, അടുപ്പിൽ ഉറവ് പൊട്ടി ഒഴുകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു: എല്ലാ വർഗത്തിൽ നിന്നും ഇവരണ്ടു ഇണകളെ അതിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക. നിന്റെ കുടുംബത്തെയും-നേരത്തെ വിധി പറയപ്പെട്ടവരൊഴിച്ച്. വിശ്വസിച്ചവ

രെയും (കയറ്റിക്കൊള്ളുക). അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, തൃഹമാളുകളേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

40. മഹാപ്രളയത്തിന്റെ ആരംഭം ഒരു പ്രത്യേക അടുപ്പിൽനിന്ന് ഉറവ പൊട്ടിയൊഴുകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഭൂമിയിലാകെ ഉറവ പൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ കനത്ത പേമാരിയായിരുന്നു. പ്രളയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടാതിരുന്നവരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകനും ഒരു ഭാര്യയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് മറ്റ് വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്നു. മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ വംശപരമ്പര നൂഹ്നബി(അ)യുടെ പുത്രന്മാരുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കപ്പലിൽ കയറിയവരുടെയും സന്താന പരമ്പരയിൽ നിന്നാണെന്ന് ബുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

﴿ وَقَالَ أَرَبِئْتُ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾

41. (നൂഹ്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അതിൽ കയറുവിൻ. അതിന്റെ സഞ്ചാരവും നിൽപുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാകുന്നു. എന്റെ നാഥൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ

فِي مَعْرِزٍ يَدْبُرُنِي آر كَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

42. പർവതങ്ങൾ പോലുള്ള തിരമാലകൾക്കിടയിലൂടെ അത് അവരെയുംകൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. നൂഹ് തന്റെ മകനെ വിളിച്ചു. അവൻ ദൂരെ ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു. എന്റെ മകനെ, നീ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കയറുക. അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ ആയിപ്പോകരുത്.

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعِصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا

مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

43. അവൻ പറഞ്ഞു: വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വല്ല മലയിലും ഞാൻ അഭയം തേടിക്കൊള്ളാം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഈ ദിനം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്ന യാതൊന്നുമില്ല. അവൻ കരുണകാണിക്കുന്നവരൊഴികെ. (അപ്പോഴേക്കും) ഒരു തിരമാല അവർക്കിടയിൽ മറയിട്ടു. അങ്ങനെ അവൻ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأْ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

44. (കൽപന നൽകപ്പെട്ടു:) ഭൂമിയേ നിന്റെ വെള്ളം നീ വിഴുങ്ങുക. ആകാശമേ, (മഴയെ) പിടിച്ചു നിർത്തുക. വെള്ളം വറ്റുകയും കൽപന നിറവേറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത് (കപ്പൽ) ജൂദി പർവതത്തിന്മേൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പറയപ്പെട്ടു: അക്രമികളായ ജനതക്ക് നാശം.

44. ജൂദി പർവതം കുർദിസ്ഥാനിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്റെ ബൈബിളിലെ പേർ അരരാത് എന്നാണ്. (ഏഴാം മാസം പതിനേഴാം തിയ്യതി പെട്ടകം അരരാത് പർവതത്തിൽ ഉറച്ചു. ഉൽപത്തി: 8:4). ഈ പ്രളയം ലോകവ്യാപകമായ പ്രളയമായിരുന്നോ, അതല്ല നൂഹിന്റെ ജനത താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് മാത്രം പരിമിതമായിരുന്നോ എന്ന് വ്യക്തമല്ല.

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ

وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

45. നൂഹ് തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ! എന്റെ പുത്രൻ എന്റെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്. നിന്റെ വാഗ്ദാനം സത്യവുമാണ്. നീ വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും നല്ല വിധികർത്താവുമാണ്.

قَالَ يَنْتُوخُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلِنِ

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾

46. അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: അല്ലയോ നൂഹ്! നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവനല്ല. തീർച്ചയായും അവൻ നന്മയല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി(ക്കാരൻ) ആകുന്നു. അതിനാൽ നിനക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തെ (സംബന്ധിച്ചു) എന്നോട് നീ അപേക്ഷിക്കരുത്. മൂഢന്മാരിൽ നീ ആയിപ്പോകരുതെന്ന് നിന്നെ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു.

46. നൂഹ് നബി(അ)യും മകനും തമ്മിൽ പിതൃപുത്ര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ നിന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. തികച്ചും ദുർവൃത്തനായ ഈ മകൻ തന്റെ സഭവൃത്തരായ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ പെട്ടവനല്ല എന്നേ ഇതിനർത്ഥമുള്ളൂ. ആഭിജാത്യംകൊണ്ടോ, മഹാന്നാരമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ ആർക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു നിദാനം ആ വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസവും കർമ്മവും തന്നെയായിരിക്കും. തെറ്റുകളുടെ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതിൽനിന്നു മഹാന്നാരമായുള്ള വംശബന്ധമോ അവരുടെ ശിപാർശയോ ആരെയും രക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന് ഈ സൂക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخْشَوُكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ

لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ

47. അദ്ദേഹം(നൂഹ്) പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ! എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാര്യം നിന്നോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്നോടു അഭയം തേടുന്നു. നീ എനിക്ക് പൊറുത്തു തരികയും എന്നോട് കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ ആയിപ്പോകും.

قِيلَ يَنْتُوخُ أَهْبِطْ بِسَلْمٍ مِنَّا وَبَرَكَتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ

وَأُمَّمٌ سَأَلْتَهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٧﴾

48. (അദ്ദേഹത്തോടു) പറയപ്പെട്ടു: അല്ലയോ നൂഹ്! നമ്മിൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടും നിനക്കും നിന്നോടൊപ്പമുള്ള സമൂഹങ്ങൾക്കും നമ്മിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടി നീ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ(മറ്റു ചില) സമൂഹങ്ങളുണ്ട്. അവർക്കു നാം (താൽക്കാലികമായ) ജീവിതവിഭവങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യും. പിന്നെ നമ്മിൽ നിന്നുള്ള വേദനയേറിയ ശിക്ഷ അവരെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن

قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. (നബിയേ,) അത് അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാണ്. നിനക്കു നാമത് ബോധനം നൽകുന്നു. ഇതിനു മുമ്പ് നീയോ, നിന്റെ ജനതയോ ഇതേക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക. നിശ്ചയമായും അന്തിമഗുണം ഭക്തന്മാർക്കു തന്നെയാകുന്നു.

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

50. ആദ് ജനതയിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദിനെയും (നാം നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായി). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുവിൻ. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ദൈവവുമില്ല. നിങ്ങൾ (കള്ളം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ മാത്രമാണ്.

يَقَوْمِ لَا آسَأُكُم عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

51. എന്റെ ജനമേ, ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലമോ, എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവകലാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُرِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

52. എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് മാപ്പു തേടുവിൻ! എന്നിട്ട് അവകലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുവിൻ. എങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാനത്തുനിന്ന് സമൃദ്ധമായി മഴ വീഴ്ത്തിത്തരും. നിങ്ങളുടെ (നിലവിലുള്ള) ശക്തിയുടെ മേൽ ശക്തി ചേർത്തുതരികയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ധിക്കാരികളായി പിന്തിരിയാതിരിക്കുവിൻ.

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

53. അവർ പറഞ്ഞു: ഹൂദേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. നിന്റെ വാക്കുകളെ മാത്രം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ വിട്ടുകളയുന്നതല്ല. ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.

إِن تَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَنكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُونَ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

59. അതാണ് ആദ്യ ജനത. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും, അവന്റെ ദൂതന്മാരെ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും, ധിക്കാരികളായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെയും കൽപന അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു.

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا
رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿١٠﴾

60. ഈ ലോകത്തിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിലും ശാപം അവരെ പിന്തുടരപ്പെടും. അറിയുവിൻ! ആദ്യ ജനത അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിഷേധിച്ചു. അറിയുവിൻ! ഹൂദിന്റെ ജനതയായ ആദിനാശം.

وَالْيَٰسَىٰ تُنَادَىٰ أَهْلَهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا
ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿١١﴾

61. സമുദ്ര ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം നിയോഗിച്ചു.) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെടുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല. അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു (സൃഷ്ടിച്ചു)ണ്ടാക്കുകയും, അതിൽ നിങ്ങളെ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവനോട് മാപ്പിരക്കുകയും, പിന്നെ അവങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് സമീപസ്ഥനാകുന്നു. അവൻ (പ്രാർത്ഥനകൾക്ക്) ഉത്തരം നൽകുന്നവനാകുന്നു.

61. അല്ലാഹു ഉന്നതനും മഹാനുമാണെങ്കിലും അവൻ എല്ലാ വ്യക്തികളുടെയും സമീപത്തുതന്നെയുണ്ട്. രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ ഏകാന്തതയിലോ അല്ലാതെയോ എല്ലാ അടിമകൾക്കും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഏകദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാം. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യും. ഒരു മധ്യവർത്തിയോ ശിപാർശകനോ അടിമക്കും ഉടമക്കും ഇടയിൽ ആവശ്യമില്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധി സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അപ്രാപ്യമാണെന്നും, തിരുസന്നിധിയിൽ സാമീപ്യമുള്ള ചില ഇടയാളന്മാരുടെ സേവ പിടിക്കുക ആവശ്യമാണെന്നുള്ള സാധാരണ ജനങ്ങളിലെ വലിയൊരു തെറ്റുദ്ധാരണ ഈ വചനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു നീക്കുകയാണിവിടെ. അടിമയുടെയും ഉടമയുടെയും ഇടയിൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള എല്ലാ ചടങ്ങുകളും പുരോഹിതനിലൂടെയായില്ലെങ്കിൽ ശരിയാവുകയില്ലെന്ന് ചില മതങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ ഒരു പൗരോഹിത്യവ്യവസ്ഥ അവർ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം തെറ്റുദ്ധാരണകളാണ് അടിമയുടെയും ഉടമയുടെയും ഇടയിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ഒട്ടേറെ ആരാധനാരെയും ശിപാർശകരെയും ഉണ്ടാക്കി വെച്ചത്.

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا
أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ

62. അവർ പറഞ്ഞു: സ്വാലിഹേ, ഇതിനു മുമ്പ് നീ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏറെ പ്രതീക്ഷയുള്ളവനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ നീ ഞങ്ങളെ വിലക്കുകയാണോ? നീ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണമായ സംശയത്തിലാണ്.

قَالَ يَنْقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً
فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾

63. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയായിരിക്കുകയും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള കാര്യവും അവനെനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ- അപ്പോൾ ഞാൻ അവനെ ധിക്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെതിരെ ആരാണെന്നെ സഹായിക്കുക? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് കൂടുതൽ നഷ്ടം വരുത്തിവെക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യൂ.

وَيَنْقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾

64. എന്റെജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇതാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ മേഞ്ഞുതിന്നുവാൻ നിങ്ങളതിനെ വിട്ടേക്കുക. നിങ്ങൾ അതിന് ഒരു ദ്രോഹവും വരുത്തരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

65. എന്നിട്ട് അവർ അതിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ (സ്വാലിഹ്) അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകി: ഇനി നിങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം മാത്രം നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സുഖമനുഭവിക്കുവിൻ! വ്യാജമാകാൻ തരമില്ലാത്ത ഒരു വാഗ്ദാനമാണിത്.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

66. അങ്ങനെ നമ്മുടെ കല്പന വന്നപ്പോൾ സ്വാലിഹിനെയും അദ്ദേഹത്തോടോപ്പം വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടവരെയും നമ്മുടെ കാര്യത്താൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. ആ ദിവസത്തിലെ അപമാനത്തിൽ നിന്നും (അവരെ മുക്തരാക്കുകയും ചെയ്തു.) തീർച്ചയായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവു തന്നെയാകുന്നു ശക്തനും അജയ്യനുമായിട്ടുള്ളവൻ.

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَنَاحِينَ ﴿١٥﴾

67. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോരശബ്ദം പിടികൂടി. അങ്ങനെ അവർ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവരായി (ചത്തോടടുത്തി).

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ آلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ﴿١٦٨﴾

68. അവർ അവിടെ താമസിച്ചിട്ടേയില്ലാത്തപോലെ. അറിയുവിൻ! തീർച്ചയായും സമൂഹം അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിഷേധിച്ചു. അറിയുവിൻ! സമൂഹം ദൂരെ തൂത്തൊരിയപ്പെട്ടു

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَمًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ

أَن جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿١٦٩﴾

69. നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ സന്തോഷവാർത്തയുമായി ഇബ്രാഹീമിനെ സമീപിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു; സലാം. അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു: സലാം. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഒരു പശുക്കിടാവിനെ പാകംചെയ്തു കൊണ്ടുവന്നു.

فَلَمَّا رَأَى أَن يُدْيِيهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ

خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُّوطٍ ﴿١٧٠﴾

70. അവരുടെ കൈകൾ അതിലേക്ക് നീളുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവരിൽ സംശയമുണ്ടായി. അവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: ഭയപ്പെടേണ്ട ഞങ്ങൾ ലൂത്രിന്റെ ജനതയിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.

وَأْمَرَ أَنَّهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ

يَعْقُوبَ ﴿١٧١﴾

71. അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ഇബ്രാഹീം നബിയുടെ) പത്നിയും അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ നാം അവർക്ക് ഇസഹാഖിന്റെയും ഇസഹാഖിനുശേഷം യഅൂബുബിന്റെയും സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചു.

71. ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ ഭാര്യ സാറാക്ക് സന്താനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ വൃദ്ധദമ്പതികൾക്ക് മഹാനായ ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് ആ പുത്രൻ വഴി ഒരു പൗത്രനും ഉണ്ടാകുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്ത മലക്കുകൾ സാറായെ നേരിട്ടറിയിക്കുകയായിരുന്നു.

قَالَتْ يَا وَيْلَتَى أَءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿١٧٢﴾

72. അവർ പറഞ്ഞു: എന്തൊരു കഷ്ടം! ഞാൻ ഒരു പട്ടുകിഴവിയും എന്റെ ഭർത്താവ് ഇതാ ഒരു പട്ടുവൃദ്ധനുമായിരിക്കേ ഞാൻ (ഒരു മകനെ) പ്രസവിക്കുകയോ? തീർച്ചയായും ഇതൊരു അഭാഗ്യമായ കാര്യം തന്നെ.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿١٧٣﴾

73. (ദൂതന്മാർ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയെക്കുറിച്ചു നീ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുവോ? (ഇബ്രാഹീമിന്റെ) വീട്ടുകാരേ, നിങ്ങൾക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും അനുഗ്രഹവുംണ്ടാവട്ടെ. തീർച്ചയായും അവൻ സ്തുത്യർഹനും മഹത്വമുള്ളവനും ആകുന്നു.

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾

74. അങ്ങനെ ഇബ്രാഹീമിന്റെ പരിഭ്രമം വിട്ടുമാറുകയും സന്തോഷവാർത്ത വന്നെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ലൂത്രിന്റെ ജനതയുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മോടു തർക്കിച്ചു തുടങ്ങി.

75. തീർച്ചയായും ഇബ്രാഹീം ശാന്തശീലനും കൃപാലുവും സദാ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവനുമായിരുന്നു.

يَتَّيِبَرَهُمْ وَعَرَضَ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٤﴾

76. (അവർ പറഞ്ഞു:) അല്ലയോ ഇബ്രാഹീം, ഇതിൽ (ഈ തർക്കത്തിൽ) നിന്നു് തിരിഞ്ഞു കളയുക. നിശ്ചയമായും നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർക്കു് മടക്കപ്പെടാത്ത ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

وَمَا جَاءَتْ رُسُلُنَا لَوْ طَاءَ سِئَاءَ بِيَهُمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٥﴾

77. നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ (മലക്കുകൾ) ലൂത്രിന്റെ അടുക്കലെത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ ആഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം ദുഃഖിതനാവുകയും, അവരെക്കുറിച്ചാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സുമുട്ടുകയും ഇതു് പ്രയാസകരമായ ദിനംതന്നെ എന്നു് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ قَالَ يَدْعُونَ هَؤُلَاءِ بِنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٦﴾

78. ലൂത്രിന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു് പാഞ്ഞെടുത്തു. മുമ്പേ അവർ ഇത്തരം നീചവൃത്തികൾ ശീലിച്ചവരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, എന്റെ പെൺമക്കളിതാ. ഇവരാകുന്നു നിങ്ങൾക്കു് ഏറെ വിശുദ്ധകളായിട്ടുള്ളവർ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ. എന്റെ അതിഥികളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നെ അപമാനിക്കരുതേ! നിങ്ങളിൽ വിവേകമുള്ള ഒരാളുമില്ലേ?

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٧﴾

84. മദ്യൻ നിവാസികളിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും(നാം നിയോഗിച്ചു) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുക. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ദൈവവുമില്ല. നിങ്ങൾ അളവിലും തൂക്കത്തിലും കുറവ് വരുത്തരുത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇന്ന് സുസ്ഥിതിയിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളെയാകെ വലയം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിനത്തിന്റെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

84.ചെങ്കടലിന്റെയും അവബാ ഉൾക്കടലിന്റെയും കരയോരങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് മദ്യൻ. ഇബ്രാഹീം(അ)ന്റെ പുത്രൻ മിദ്യാനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ജനവിഭാഗമായിരുന്നു മദ്യൻകാർ.ആദ്യകാലത്ത് മുസ്ലിംകളായിരുന്ന അവർ കാലാന്തരത്തിൽ ബഹുദൈവാരാധകരും അധർമ്മകാരികളുമായിത്തീർന്നു. അവരെ സംസ്കരിക്കുവാനായിരുന്നു ശുഐബ് നബി(അ) നിയുക്തനായത്. ആ പ്രദേശം ഒരു ക്ഷേമ രാജ്യമായിരുന്നു. മദ്യൻകാർ വലിയൊരു കച്ചവട സംഘമായിരുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം ചെയ്ത്, വഞ്ചന, പിടിച്ചുപറി മുതലായ പല അക്രമവും അവരിൽ സർവ്വത്ര പതിവായിരുന്നു.

وَيَقَوْمٌ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۗ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

85. എന്റെ ജനമേ, നീതിയോടെ അളവും തൂക്കവും തികച്ചു കൊടുക്കുവിൻ. ജനങ്ങൾക്ക് ആവരുടെ സാധനങ്ങളിൽ കുറവ് വരുത്തരുത്.ഭൂമിയിൽ നാശകാരികളായി നിങ്ങൾ കൃഷ്ണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

بَيَّيْتُ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

86. അല്ലാഹു അവശേഷിപ്പിച്ചു തരുന്ന(ലാഭമാകുന്നു) നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്- നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനൊന്നുമല്ല.

قَالُوا يَشْعِيبُ أَسْلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِى
أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٦﴾

87. അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ ശുഐബേ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ദൈവങ്ങളെ) ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും, ഞങ്ങളുടെ ധനം ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസാരം കൈകാര്യം ചെയ്യരുതെന്നും നിന്നോട് കല്പിക്കുന്നത് നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ? നിശ്ചയമായും നീ വിവേകശാലിയും സന്മാർഗീയും തന്നെ.

قَالَ يَنْقَوْمَ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْتِي مِن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُكُمْ إِلَّيْ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا أَسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٧﴾

88. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ കാണുന്നുവോ- ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുമേൽ ആയിരിക്കുകയും, അവൻ എന്നിക്കു തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഉത്തമമായ ഉപജീവനം നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ (എന്നിക്കെങ്ങനെ സത്യം

മറച്ചുവെക്കാൻ സാധിക്കും?)യാതൊന്നിൽനിന്നും നിങ്ങളെ ഞാൻ വിലക്കുന്നുവോ, അതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനായി ഞാൻ അത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നിക്ക് കഴിയുന്നിടത്തോളം നന്മ വരുത്തണമെന്നല്ലാതെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉതവിയാലല്ലാതെ എനിക്കൊന്നിനും ഒരു കഴിവും കിട്ടുന്നില്ല. ഞാൻ അവനിൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനിലേക്ക് ഞാൻ താഴ്മയോടെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَنْقُومَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ
 أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِّنْكُمْ بِيَعِيدٍ

89. എന്റെ ജനമേ, (നിങ്ങൾക്ക്) എന്നോടുള്ള ശത്രുത നൂഹിന്റെ ജനത്തെയോ ഹൂദിന്റെ ജനത്തെയോ സ്വാലിഹിന്റെ ജനത്തെയോ ബാധിച്ചതു പോലെയുള്ള ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കും ബാധിക്കുവാൻ ഇടവരുത്താതിരിക്കട്ടെ. ലൂത്രിന്റെ ജനം നിങ്ങളിൽനിന്നും അകലെയല്ലതാനും.

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾

90. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പൊറുത്തു തരുവാനപേക്ഷിക്കുവിൻ! എന്നിട്ട് അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ. തീർച്ചയായും എന്റെ നാഥൻ പരമ ദയാലുവും ഏറെ സ്നേഹമുള്ളവനുമാകുന്നു.

قَالُوا يَنْشُعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرْنَكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا
 رَهْمُكَ لَنَرَجَمَنَّكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعِزِيزٍ ﴿٩١﴾

91. അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ ശുഐബേ, നീ പറയുന്നതിൽ അധികവും ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഞങ്ങളേക്കാൾ ദുർബലനായി നിന്നെ ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും കാണുന്നു. നിന്റെ കുടുംബമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രതാപശാലിയൊന്നുമല്ല.

قَالَ يَنْقُومَ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ
 رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

92. (ശുഐബ്) ചോദിച്ചു: എന്റെ ജനമേ, എന്റെ കുടുംബമാണോ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതാപമുള്ളവർ. അവനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിന്നിലേക്ക് പുറം തള്ളുകയാണോ? നിശ്ചയമായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

وَيَنْقُومَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ
 رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

93. എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴിക്ക് പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. തീർച്ചയായും ഞാൻ (എന്റെ വഴിക്കും) പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആർക്കാണ് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയെന്നും ആരാണ് കളംപറയുന്നവരെന്നും ഉടനെതന്നെ നിങ്ങൾ അറിയാറാകും. നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَنَثِيمِينَ ﴿٩٤﴾

94. നമ്മുടെ കല്പന വന്നപ്പോൾ ശുഐബിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തി. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോരഗർജനം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ പ്രഭാതത്തിൽ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ (ചത്ത) കമിഴ്ന്നുവീണു കിടക്കുന്നവരായിത്തീർന്നു.

كَأَن لَّمْ يَغْتَوْا فِيهَا إِلَّا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

95. അവർ അവിടെ പാർത്തിട്ടേയില്ലാത്തതുപോലെ. അറിയുവിൻ! സമൂഹം ദൂരെ തൂത്തറിയപ്പെട്ടതുപോലെ മദയൻ (ജനതയും) തൂത്തറിയപ്പെട്ടു.

وَأَقْدَأَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

96. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വ്യക്തമായ സാക്ഷ്യവുമായി മൂസായെ നാം തീർച്ചയായും അയച്ചു

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾

97. ഫിരഔന്റെയും അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുത്തേക്ക്. പക്ഷേ, അവർ ഫിരഔന്റെ കൽപന പിൻപറ്റുകയാണുണ്ടായത്. ഫിരഔന്റെ കൽപനയോ, സന്മാർഗത്തിലുള്ളതായിരുന്നില്ല.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

98. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ അവൻ തന്റെ ജനതയുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ അവരെ നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. (അവർ) ആനയിക്കപ്പെടുന്ന ആ സ്ഥാനം എത്ര ചീത്ത.

وَأَتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

99. ഈ ലോകത്തും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിലും ശാപം അവരെ പിന്തുടരും. (അവർക്ക്) സമ്മാനിക്കപ്പെടുന്ന സമ്മാനം ചീത്ത തന്നെ.

ذٰلِكَ مِنْ اٰنْبَاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قٰآئِمٌ وَحٰصِيْدٌ ﴿١٠٠﴾

100. ഇത് പട്ടണങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽപെട്ട ചിലതാകുന്നു. നാമത് നിനക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്നു. അവയിൽ ചിലത് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതു നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَاٰلٰئِكَن ظٰلِمُوۡا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمْ
الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاۡمَّا زَادُوۡهُمْ

غَيْرَ تَتٰبِيۡبٍ ﴿١٠١﴾

101. നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹുവെ വിട്ട് അവർ വിളിച്ചർത്ഥിച്ചിരുന്ന അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അവർക്ക് ഒട്ടും പ്രയോജനം ചെയ്തില്ല. അവർക്കവ നാശമല്ലാതൊന്നും വർദ്ധിച്ചിട്ടുമില്ല.

101.ആ സമുദായങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച നാശത്തിനു കാരണം അവർ അവരോടുതന്നെ ചെയ്ത അക്രമഫലമായിരുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ വേദങ്ങളിലൂടെയും പ്രവാചകന്മാരിലൂടെയും മനുഷ്യർക്ക് സത്യജ്ഞാനം ലഭിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരും വേദങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ജ്ഞാനങ്ങളുടെ സാധ്യത സദാ പരിശോധിച്ചുനോക്കാനുള്ള ബുദ്ധിപരവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ഉപാധികൾ മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ശരിയായി ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയോ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉൽബോധനം വഴി സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയും സംഘവും നാശം നേരിടുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ തന്നെയാണ് അവരുടെ ദുർഭഗമായ പര്യവസാനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദികൾ.

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

102. അക്രമിയായ ഒരു നാട്ടിനെ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ ഇവ്വിധമാണ് നിന്റെ നാഥൻ പിടികൂടുക. അവന്റെ പിടിത്തം വേദനയേറിയതും അതികഠിനവുംതന്നെയാകുന്നു.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ

وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

103. പരലോകശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഇതിൽ നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അത് സകല മനുഷ്യരും സമ്മേളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസമായിരിക്കും. എല്ലാറ്റിനും സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന ദിവസവുമായിരിക്കും അത്.

103. ആയിരക്കണക്കിൽ കൊല്ലങ്ങളായി മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ അനുഭവങ്ങൾ പരലോകം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാശകരമാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. വിവിധ ജനസമുദായങ്ങളെ ബാധിച്ച ശിക്ഷകൾ ഒരു പരിധിവരെ രക്ഷാശിക്ഷകളുടെ നിയമത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും ധർമ്മികതാല്പര്യങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും വലിയ ഒരുവോളം അത് വീണ്ടും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം ശിക്ഷ വന്നു ഭവിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളെ മാത്രമേ അത് ബാധിക്കുന്നുള്ളൂ. നാശത്തിന്റെ വിത്തു വിതച്ചവർ അപ്പോഴേക്കും ഈ ലോകത്തോട് വിടവാങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കുള്ള സമയം ആഗതമാവുന്നത്, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ഐഹികജീവിതം സമാപിക്കുകയും കർമ്മപുസ്തകം അടച്ചുവെക്കുകയും എല്ലാമനുഷ്യരും ഒരുമിച്ചു സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസമായിരിക്കുമെന്ന് ഈ സൂക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അന്നാളിൽ സംഭവിക്കുന്നതൊക്കെയും എല്ലാവരുടെയും കൺമുമ്പിൽ വെച്ചായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മനുഷ്യൻ തന്റെ രക്ഷാശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ തന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ജന്മമെടുക്കുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർ പരിപൂർണ്ണ രക്ഷാശിക്ഷയിലുള്ള ഈ വലിയ സത്യം കാണാതെ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾

104. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി വരെയല്ലാതെ നാം അത് നീട്ടിവെക്കുകയില്ല.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١١٥﴾

105. അത് ആഗതമാകുന്ന നാളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ ആർക്കും ഒന്നും സംസാരിക്കാനാവില്ല. അപ്പോൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിർഭാഗ്യവാന്മാരും സൗഭാഗ്യവാന്മാരും മുണ്ടാകും.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١١٦﴾

106. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവാന്മാരാവട്ടെ അവർ നരകത്തിലായിരിക്കും. അവർക്കവിടെ നെടുവീർപ്പും തേങ്ങിക്കരച്ചിലുമാണുണ്ടായിരിക്കുക.

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ

لِّمَا يُرِيدُ ﴿١١٧﴾

107. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുവോളം അവർ അവിടെ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഇച്ഛിക്കുന്ന കാലമൊഴികെ. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാമൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന തെന്തും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെത്രെ.

﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿١١٨﴾

108. എന്നാൽ സൗഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരോ, അവർ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. നിന്റെ നാമൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന കാലമൊഴികെ. ഒട്ടുകമില്ലാത്ത ഒരു ദാനമായിരിക്കും അത്.

فَلَا تَكَ فِي مَرَبَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُونَ إِلَّا

كَمَا يَعْْبُدُونَ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُونَ لَهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

109. ഇക്കൂട്ടർ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ച്) നീ യാതൊരു സംശയത്തിലും അകപ്പെടരുത്. മുമ്പ് അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചിരുന്നതുപോലെ (അന്ധമായി) ആരാധിച്ചുവരികയാണിവർ. തീർച്ചയായും അവർക്കുള്ള വിഹിതം ഒട്ടും കുറവുവരുത്താതെ നാം അവർക്ക് പൂർത്തീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

109. അല്ലാഹുവെ വിട്ട് മറ്റ് മിഥ്യാ ദൈവങ്ങൾക്ക് സമർപ്പിക്കുന്ന ആരാധനയും നേർച്ചാ വഴിപാടുകളും പ്രാർത്ഥനകളും ഏതെങ്കിലും ജ്ഞാനത്തിന്റെയോ അനുഭവത്തിന്റെയോ സന്മാർഗദർശനത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതല്ല, മറിച്ച് അവരുടെ മുൻഗാമികളെ അവർ അന്ധമായി അനുകരിക്കുക മാത്രമാണ് .

നൂഹ്, ആദം, സമൂദ്, ലൂത്, ശുഐബ്, ഫിർഘൻ എന്നിവരുടെ ജനസമൂഹങ്ങളെല്ലാം ബഹുദൈവാരാധനയിൽ അകപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. നേർച്ചകളാലും വഴിപാടുകളാലും അവരുടെ ആരാധ്യരെ പ്രീതി

പ്പെടുത്തിയാൽ അവരെ സകല വിപത്തുകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ജനതകൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വിധിയുണ്ടായപ്പോൾ അവർ പൂജിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദേവീദേവന്മാരോ, പുണ്യാത്മാക്കളോ, ജിന്നുകളോ മലക്കുകളോ ആരും അവരെ സഹായിക്കാനുണ്ടായില്ല.

അതിനാൽ അവരുടെ സാങ്കല്പികദൈവങ്ങൾ കാരണമായി അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം കിട്ടുമെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യർ സംശയിച്ചുപോകരുത്.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ
 مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

110. മൂസാക്കു നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നതകളുണ്ടായി. നിന്റെ നാമനിൽ നിന്ന് മുൻകടന്ന ഒരു വചനം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ ഇതിനെപ്പറ്റി ആശങ്കാകുലമായ സംശയത്തിലാണ്.

وَإِنْ كُنَّا لَأَيُّوقِيَّتُهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

111. തീർച്ചയായും അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും നിന്റെ നാമൻ അവരവരുടെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ തികച്ചു കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. തീർച്ചയായും അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നന്നായറിയുന്നവനാണ്.

فَأَسْتَقِيمَ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

112. അതുകൊണ്ട് നിന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നീയും നിന്നോടൊപ്പം (അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങിയവരും സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുക. (അല്ലാഹുവിന്റെ പരിധികളെ) അതിക്രമിക്കുകയും അരുത്. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്തും അവൻ കാണുന്നവനാണ്.

وَلَا تَرَكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

113. അക്രമികളുടെ ഭാഗത്തേക്ക് നിങ്ങൾ ചായരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷാധികാരികളേ ഇല്ല. പിന്നീട് നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ أَلْيَلٍ إِنَّ

الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾

114. പകലിന്റെ രണ്ടറ്റങ്ങളിലും രാവ് അല്പം ചെല്ലുമ്പോഴും നീ നമസ്കാരം നിഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കുക. തീർച്ചയായും നന്മകൾ തിന്മകളെ ദൂരീകരിക്കുന്നു. ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഉദ്ബോധനമാണിത്.

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

115. നീ ക്ഷമിക്കുക. സുകൃതികൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അശേഷം പാഴാക്കുകയില്ല.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَّهُمْ عَنْ الْفَسَادِ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا
فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

116. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ തലമുറകളിൽ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നത് തടയുന്ന(നന്മയുടെ)പാരമ്പര്യമുള്ള ഒരു സമൂഹം ഉണ്ടാകാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അവരിൽ നിന്നും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽപെട്ട അൽപം ആളുകളല്ലാതെ. അക്രമികളാകട്ടെ അവർക്ക് നല്കപ്പെട്ട സുഖഭോഗങ്ങളുടെ പിറകെ പോവുകയാണുണ്ടായത്. അവർ കുറ്റവാളികളായിരുന്നു.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

117. നാട്ടുകാർ നന്മ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കെ നിന്റെ നാഥൻ ആ നാടുകളെ അന്യായമായി നശിപ്പിക്കുകയില്ല.

117.ഒരു സമൂഹത്തിൽ തന്റെ അടിമകൾ നന്മ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അല്ലാഹു വെറുതെ അവരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അവരിൽ നന്മയിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും തിന്മ വിലക്കുകയും ചെയ്യാൻ മതിയായ സദാചാരങ്ങളിൽ അവർക്ക് സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള അവസരം അല്ലാഹു നൽകുന്നു. ആ നല്ല വ്യക്തികൾ കഠിനമായ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അവർ പറയുന്നത് ആരും കേൾക്കാത്തവിധം സമൂഹം ഒന്നാകെ ധർമ്മക്ഷയത്തിലകപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഏത് നിമിഷവും അല്ലാഹു വിന്റെ ശിക്ഷ അവരുടെ തലക്കുമുകളിൽ തൂങ്ങി നിൽക്കും.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

118. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ അവൻ ഒരൊറ്റ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

119. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ(അവർ ഭിന്നിക്കുകയില്ല.) അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ജിന്നുവർഗത്തിലും മനുഷ്യവർഗത്തിലും പെട്ടവരെക്കൊണ്ട് നാം നരകത്തെ നിറക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന നിന്റെ നാഥന്റെ വചനം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു.

119. മനുഷ്യനൊഴിച്ചുള്ള ഇതര സൃഷ്ടികൾക്ക് നിർബന്ധിതമായി ഒരേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നീങ്ങാൻ മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവ ആശയാദർശങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഭൂമിയിൽ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുമില്ല.

എന്നാൽ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിഭിന്നങ്ങളായ ആശയാദർശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള നിലയിലാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യരെയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരിക അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമല്ല. അതായിരുന്നു ആവശ്യമെങ്കിൽ പ്രവാചക നിയോഗത്തിന്റെയും വേദാവതരണത്തിന്റെയും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയുടെ നേരിയൊരാംഗംകൊണ്ടുമാത്രം സാധിക്കുമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ സത്യത്തെ തെളിവാ് സഹിതം മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുകയും, എന്നിട്ടു തങ്ങളുടെ ശരിയായ ചിന്താശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അതവർ തിരിച്ചറിയുകയും, തികച്ചും സ്വതന്ത്രമായി അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ മാനവസമൂഹത്തിൽ സത്യമതത്തെ അതിന്റെ സ്വാഭാവിക വളർച്ചയിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അതിനാൽ മനുഷ്യന് ശരിയായ മാർഗ്ഗദർശത്തിനായി അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ ഏതുമാർഗ്ഗവും തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും തന്റെ ഇഷ്ടാനുസാരം ആ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിക്കാനുള്ള കഴിവും അവസരവും അവന് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയെന്ന നിലയിൽ ഇഹലോകത്ത് നിയോഗിക്കുകയും അനുസരണത്തിനും അനുസരണക്കേടിനും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി ഐഹികജീവിതത്തെ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടമാക്കുകയും സ്വന്തം പരിശ്രമത്തിനൊത്ത് നല്ലതോ തിയ്യതോ ആയ പ്രതിഫലദാനത്തിനു ഒരു സമയം നിശ്ചയിച്ചതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അതി മഹത്തായ യുക്തിവൈഭവത്തിന്റെ താൽപര്യമത്രെ.

وَكَلَّا تَقْضُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُقَادًا وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

120. ദൈവദൂതന്മാരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്ന് നിന്റെ മനസ്സിന് ദുഃഖത നൽകുന്നതെല്ലാം നിനക്ക് നാം വിവരിച്ചു തരുന്നു. ഇതിലൂടെ നിനക്ക് സത്യജ്ഞാനവും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സദുപദേശവും ഉൽബോധനവും വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَيَّ مَا كَانْتُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿٧٣﴾

121. വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് പറയുക: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. തീർച്ചയായും ഞങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٧٣﴾

122. നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുക. തീർച്ചയായും ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ

عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

123. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതൊക്കെയും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. എല്ലാ കാര്യവും അവകലേക്ക് മടക്കപ്പെടും. അതിനാൽ നീ അവനുമാത്രം വഴിപ്പെടുകയും അവ

നിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും നിന്റെ നാമൻ അശ്രദ്ധനല്ല.
